

Suspírium: Nech požehnanie a posvätenie nášho duchovného spoločenstva pochádza od Pána, ktorým je Otec, Syn, Duch Svätý, úplná Trojica, večný a pravý Boh. Amen.

Pieseň: 75. žalm: Teba Bože slávime...

Vzdych: „Ako laň dychtí po bystrinách, tak moja duša dychtí po tebe, Bože. Moja duša má smäd po Bohu, po živom Bohu. Kedy pôjdem a uzriem Božiu tvár?“ (Žalm 42,2-3)

Modlitba

Boh milosti, pokoja a odpustenia!

Dnes len Tebe prinášame našu vd'ačnosť a prosíme Ťa o dar čistého srdca, aby sme mohli žiť s Tvojim Slovom ako chudobní na duchu, ktorých jedinou požiadavkou je hovoriť s Tebou. Ďakujeme, že si upokojil naše telo i dušu a Slovo, ktoré sme predošlý mesiac čítali, ponúkalo príležitosti, ktoré ochromili naše telá a duše a všetko vôkol nás bránilo nášmu posväteniu. Ďakujeme, že nás i dnes prijímaš za svojich skrze Tvojho Syna, vďaka ktorého Ťa nazývame naším nebeským Otcom, ktorého starostlivosť, prítomnosť, rady a vedenie môžeme cítiť každý deň.

Dnes sa s dôverou obraciame na Teba a prosíme Ťa o úprimné pokánie. Prinášame pred Teba špinu tohto celého týždňa. Prinášame Ti naše duchovné bremená. Prinášame Ti obdobia, ktoré máme za sebou a pred sebou. Prinášame Ti následky našej neposlušnosti, naše narušené vzťahy a naše myšlienky bojujúce za márnosť. Prosíme Ťa, oslobod' nás od zla, aby Tvoj hlas zosilnel, keď nás bude unášať každodenný život, a chceme počuť len to, čo nám chceš dnes povedať. Bože náš, vyslyš svoj ľud pre Pána Ježiša Krista. Amen.

Textus: Druhý list apoštola Pavla Korintským 6, 16b - 7,1

„My sme predsa chrám živého Boha, ako hovorí Boh: Budem v nich prebývať a medzi nimi prechádzať sa, a budem ich Bohom a oni budú mojím ľudom. Preto vyjdite spomedzi nich a oddel'te sa, hovorí Pán, nečistého sa nedotýkajte a ja vás prijmem a budem vám Otcom a vy mi budete synmi a dcérami, hovorí všemohúci Pán.“ Milovaní, keďže máme takéto prisľúbenia, očistíme sa od všetkých škvŕn tela i ducha a v Božej bázni završíme svoje posvätenie.“

**Vďakvyzdania prinášajúci cirkevný zbor,
moji milovaní bratia a sestry v Pánovi Ježišovi Kristovi!**

Máme rôzne zvyky. Jedným z nich je, že ako cirkev šesťkrát do roka prestrieme Pánov svätý stôl a z času na čas sa poďakujeme za Božiu milosť, ktorá nám bola zjavená. Ďakujeme za čas, keď môžeme predstúpiť pred Pána so svojimi hriechmi a činiť pokánie a prostredníctvom Krista prijať, že existuje odpustenie. a dvere sú otvorené, aby sme mohli vstúpiť. Ale bohužiaľ pred víziou Veľkej noci v tomto roku

sú dvere kostola zatvorené už druhýkrát. A zatiaľ čo v chráme ako v budove sa nemôžeme stretnúť navzájom a s Bohom, dnes v našom základnom slove čítame: „**My sme predsa chrám živého Boha**“. Chrámy, ktoré patria živému Bohu. Bohu, ktorého nemožno zamknúť medzi múry budovy, ktorý je tu vedľa nás, keď čítate Jeho Slovo, ktorého môžeme smelo osloviť a vysloviť mu poďakovanie za všetko. A aj keď nevieme pomenovať, prečo sme vdáční v tomto období, ktoré je za nami i pred nami, veríme, že Božia moc nás vedie k modlitbe, v ktorej už nebudete uvádzať len vlastné obavy pred Bohom, ale začneme hovoriť nadšene otvorene o sebe pred Božou veľkosťou a prítomnosťou. A vďaka tomu je Jeho meno i Jeho oslovenie Otče Náš také povzbudivé, lebo precítíme, že Pán sa o nás stará ako matka o vlastné dieťa stará i dnes, a to tým, že daruje seba a Ním i skutočný život i svoje živé Slovo, aby nielen moja vdáčnosť bola živá, ale aby ja sám som bol očistený od všetkej fyzickej a duševnej nečistoty a slúžil Mu ako živé dieťa.

Apoštol Pavol, keď sa pozrel na cirkevný zbor žijúci v Korinte, nedokázal nechutne sa pozeráť na vyvoleným, avšak má však silu hovoriť s nimi tak, že nielen ich hriechy pomenuje a konkrétne uvádza, čo spôsobí ich stratu, ale zdôrazňuje Božie zaslúbenia. Pavol nestojí pred zborom i pred nami ako človek, ktorý sa pomstí za sťažnosti celému spoločenstvu, ale považuje ich a bude ich stále považovať za vyvolených Pána, za chrám živého Boha. Apoštol Pavol sa očistí od zbytočného súdu, boja, kompromisu a nejednoznačného jarma, keď hovorí nie o vlastnom hneve, ako konajú iní, ale odovzdáva sa Božím prísľubom. Požehnaný, želaný stav v pokání, keď vo svete plnom modiel, medzi nečistotou sveta, sa k nám dostane Božie poslanstvo: „Budem prebývať a kráčať medzi nimi ...“ - „Pretože ak my máme také zaslúbenia, môj milovaný brat a drahý sestra, očist' me sa od všetkej fyzickej a duchovnej nečistoty a dovšíme spolu s Bohom svoje posvätenie v bázni pred Bohom.

Tam, kde ja bývam, bude žiť so mnou? Tam, kam ja pôjdem, ide so mnou? Môj príbytok sa môže stať chrámom, kde čítam Jeho Slovo a kde som pripravený pred Ním rozvinúť všetko, čo je v mojom srdci? Ak s Ním zostanem v neustálom kontakte, očistí ma od všetkého, čo môže napojiť a poškvriť tento svet - či už je to vzťah, myšlienka, názor na seba alebo názor ostatných na mňa. Lebo už ma neurčuje to, kde som, ale kto je vedľa mňa, kto ma formuje, ktorého prísľub je nad všetky modly a svetské veci.

Drahí bratia a sestry! Môžeme sa považovať za živý Boží chrám ako medzi ktorými, v skutočnosti býva Hospodin a chodí tam, kde aj ja kráčam? Spoločenstvo, ktoré prijíma milosť a prísľub nie pre svoju veľkosť, miesto, múdrosť a šikovnosť, ale iba vďaka tomu, že mu Božia láska kedysi povedala svoje áno prostredníctvom životnej smrti a zmŕtvychvstania Ježiša Krista, môže vysloviť. Jeden po druhom si nás vyvolil a povedal: „Ja budem ich Bohom a oni budú mojím ľuďom.“ A v tejto budúcej vete sme ako komunita žijúca v Bratislave, ktorej táto hodnota môže byť skutočná. To je náš Boh, ktorý nás vyviedol z domu otroctva – tak už nie sme otrokmi hriechu, ale synmi a dcérami živého Boha. Deti, ktoré sa vrátili domov plačú a modlia sa, zatiaľ čo ich Pán vedie a nedovolí im zakopnúť.

Tento Otec sa koniec koncov stará o svoje deti. Tento Otec nepracuje smrťou, ale svojím životom, objíma ho, keď je jeho ľud pripravený vyjsť zo spoločenstva neveriacich, pripravený odmietnuť a nedotknúť sa nečistých. A ten, kto celý tento svet vytvoril vďaka svojmu slovu, si môžeme byť istí i dnes ho pretvára a môžeme sa každý deň držať Jeho sľubov. Keď on ako Všemohúci Pán prehovorí, tma a svetlo sa rozdeľujú. Keď Všemohúci Pán prehovorí a keď začujeme Jeho slovo, vyjdeme z víchrice, v ktorom ma svet chcel, ale nevedel podržať, a chceme slúžiť Pánovi v Jeho čistote a pravej príťažlivosti.

Drahí bratia a milé sestry! Kto kráča v ceste Božej, ide aj smerom k cieľu. Začína sa očistný proces. Úzke spojenie medzi fyzickými a duchovnými hriechmi tiež zdôrazňuje, že očistenie si vyžaduje celého človeka. Pán nežiada naše časti, ale uvádza sa „VŠETKÁ“ fyzická a duchovná nečistota. Azda sme vydesení a celí šokovaní, že sa často držíme malých častí zo všetkého. Púšťame do svojho životného priestoru veci, o ktorých si často uvedomujeme, že sú nečisté, ale prečo nie? Základ je však to, že nielen moje telo, ale aj moju dušu robí nečistou. Máme tendenciu myslieť ako svet, ako tí, ktorí si ani nepamätajú, že Boh žije a chodí medzi nimi. Je to, akoby sme rannou modlitbou a ranným čítaním uzavreli nielen naše Biblie, ale i naše duchovné životy. Ukončilo sa to, o čo sme prosili. Zabúdame, že celý život je a bude pod Božou prozreteľnosťou. Zabúdame, že je nad nami a dokonca nad celým svetom.

K očiste je nevyhnutné žiť a umyť sa živou vodou. Pavol prirovnáva Bibliu k vode: „ako aj Kristus miloval cirkev a vydal za ňu samého seba, aby ju posvätil očistným

kúpeľom vody a slovom,...“ (Ef 5,25b-26). Táto Kristova láska je stále schopná zázrakov. Aj dnes sa môžu zrodiť životy, do ktorých, ak dopadne tiež Kristovho kríža, môžu povedať, že: „vydal za nás seba samého:“ Pán Ježiš urobí všetko pre to, aby nás dostal z miesta, kde je nevera a uctievanie modiel sveta. Oslobodzuje nás od miest a ľudí, ktorí nás môžu nasmerovať smerom, kedy sa ocitnete hlboko v priepasti.

Preto Ho dnes prosíme celým svojim srdcom, vyznávajúc pred Ním VŠETKU fyzickú a duchovnu nečistotu, aby nás umyl Slovom svojim a vyviedol z našej duchovnej slepoty, aby sme nerobili nič, čo je konané z nášho vlastného presvedčenia, ale aby dokončili svoje posvätenie v bázni pred Bohom. Aby sme vždy ďakovali za jeho nevýslovný dar (2K 9,15). Amen.

Modlitba:

Bože náš!

Prosíme, odpusti nám všetky formy nevery, neposlušnosti a zla. Veď sme stále fyzicky a duchovne na mieste, kde sa v našich životoch usádza tma a zlo. Oslobod' nás od všetkých mocností zla, pretože Ty si ten, kto svojou smrťou a zmŕtvychvstaním odzbrojil mocnosti a kniežatstvá. Kto nás môže oslobodiť od narušeného vzťahu, ak Ti celkom dôverujeme? Ten, kto je pripravený konať aj pri príležitosti pokánia, rozpoznať všetky naše fyzické a duchovné nečistoty mocou Ducha Svätého vašej duše a oslobodiť od nich. Prosíme, umy nás, očisti naše životy, naše rodiny, náš kostol i náš vnútorný chrám. Prijmi nás ako svoje deti, ktoré k Tebe prichádzajú, aby si potvrdili Tvoje sľuby, že Ty ako Otec ako živý Boh dnes i naveky prebývaš medzi nami a dnes si tu, medzi nami a každý deň sa nás pýtaš: Kde si?

Ďakujeme Ti, že môžeme žiť len z tvojej milosti, že môžeme z Tvojej lásky priniesť všetko, čo je nečisté, a že môžeme prijať všetko, čo si nám sľúbil vo svojom Synovi. Ty si neušetril vlastného Syna, ale vydal si ho za nás všetkých, a daroval si s Ním všetko. Ďakujem Ti za odpustenie, za milosť a za večný život a že všetci môžeme ťažiť z Tvojej nepochopiteľnej lásky. Modlíme sa za našich chorých, za našich unavených bratov a sestier. Modlíme sa za smútiacich a dnes spomínajúcich. Ďakujeme za tých blízkych, ktorí išli vpred a ktorí boli súčasťou nášho života a ktorí boli v Tvojich rukách nástrojmi našej viery, aby sme Ťa lepšie spoznali. Obzvlášť prosíme v tomto období o vdovy, o siroty, aby si potešil všetkých, ktorí spomínajú na manželov na manželky, na rodičov, na starých rodičov a na vlastné deti. Modlíme sa za svojich blízkych v krajine i mimo nej. Zostaň, – prosíme, – strážnym pastierom našej cirkvi. V mene Pána Ježiša Krista vypočuj naše modlitby. Amen.

Otče Náš

Požehnanie: „Budem v nich prebývať a medzi nimi prechádzať sa, a budem ich Bohom a oni budú mojím ľuďom.“ (2K 6,16c)

Pieseň: 349. chválospev: Ježišu, ako chceš...